ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΚΑΘΑΡΣΗ

ΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΙΤΑΛΙΑ;

Ἀπό τὴν ὑποστηρικτική τῶν χριστιανοδημοκρατῶν ἀποχή τῶν κομμουνιστῶν, διά τῆς ἐνεργοῦ ὑποστηρίξεως, στήν ἀνοικτή κυβερνητική συνεργασία... Θά ὑπερνικηθοῦν οἱ φόβοι τῶν ἀστῶν γιά τήν πολιτική τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς; Καί ποιά ἡ τύχη τῶν σοσιαλιστῶν, ὅταν θά χάσουν τό "ὅπλο„ ὅτι μόνον αὐτοί ὑπόσχονται σοσιαλισμό καί δημοκρατία;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ρίσι ('Ιδ. ὑπηρ.). Μιά πε-δοκιμασίας περνοῦνε σήμερα ία ὁλόκληρη καὶ τὰ μεγάλα ματα, τὸ καθένα χωριστό. ριστιανο—δημοκρατικὸ κόμ-κε ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς πρω-λὰ ὄχι μὲ δύναμη ἀρκετή, σχηματίση κυβέρνηση. Τὸ στικὸ κόμμα ὑπέστη σο-ντα, πρὸς ὄφελος τῶν κομ-ν. Μόνο του δὲν ἔχει τό-νομη, ὅση θὰ ἐσχημάτιζε ρία μὲ τοὺς χριστιανοδη-ς ἢ μὲ τοὺς κομμουνιστάς.

πλειοψηφίας καὶ τῆς ἀντιπολί-τευσης.

Μὴ συντομεύετε τὶς χρονικὲς προθεσμίες, μὴν ἐξωθῆτε τὰ πρά-γματα... Γιὰ τὸν Ἀντρεότ-τι, ὅπως καὶ γιὰ τὸν Μπερλίνγκουερ, ὅλοι οἱ λόγοι τους καὶ οἱ τωρινοὶ καὶ οἱ προεκλογικοί, συμπίπτουν μὲ τὴν παραπάνω φράση καὶ δεί-χνουν πὼς οἱ δύο πολιτικοὶ ἡγέ-τες εἶναι σὲ θέση νὰ καθορίσουν συγκεκριμένα σημεῖα συμπίπτοντα: Ἀνόρθωση τῆς οἰκονομίας, ἀσφά-λεια, δημόσια τάξη.

πτική. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄποψη, ἡ εἴσοδος τοῦ πρώην γενικοῦ διευ-θυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἰτα-λίας Ρινάλντο Ὀσσόλα στὴ κυ-βέρνηση εἶναι ἕνα πολύτιμο ἀτοῦ Χάρη στὶς ἱκανότητές του καὶ τὴν φαντασία του, ὁ κόσμος τῆς διθνοῦς χρηματοδότησης τοῦ ἔ-χει ἐμπιστοσύνη ἀπὸ παλιά. Θὰ τὸν ἄκουση ἄραγε καὶ σὰν πολι-τικὸ ὑπεύθυνο; Πῶς, ὅμως, θὰ ἀ-νεχθοῦν τὴ «συνταξιοδότηση» οἱ δετεράνοι χριστιανοδημοκράτες ποὺ θὰ ἀπομακρυνθοῦν; Ἡ τύχη

ἄς. Μὲ τὸ δικό του σχεδὸν πρό-γραμμα, καὶ στὴν ἐξωτερικὴ καὶ στὴν ἐσωτερικὴ πολιτική.

Στὴν Ἰταλία δὲν συνέβη τὸ ἴ-δι:ο, ἐνῶ πρὸς τὰ ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ στραφῆ ἡ προσπάθεια τῆς ὁμάδος Ντὲ Μαρτῖνο. Τὸ πρότυπο Μιττε-ρὰν ὑπῆρχε. Εἴτε δὲν τὸ συνειδη-τοποίησαν ἔγκαιρα, εἴτε δὲν μπό-ρεσαν νὰ τὸ ἐπιβάλουν στὴ γραμ-μὴ τοῦ κόμματος. Πρῶτα ἀπόκτηση δυνάμεως καὶ ὕστερα συνεργασία. Ὁ Ντὲ Μαρτῖνο «ἐπέτυχε» νὰ δώ-ση τὴν ἐντύπωση, ὅτι τὸ κόμμα του δὲν εἶναι κόμμα ἐξουσίας, ἀλ-λὰ οὐραγὸς τοῦ κόμματος τοῦ Ἐνρίκο Μπερλίγκουερ. Ἀπεργάστη-κε μόνος του τὴν πόλωση, ποὺ δη-μιούργησε στὴν Ἰταλία αὐτὴ τὴν ἀγχώδη κατάσταση.

Τὸ παράπονο τοῦ ἡγέτου Ντὲ Μαρτῖνο εἶναι ὅτι ἀπὸ τότε ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἡγεσία, δύο πτέρυγες ἀντιμάχονταν μέσα στὸ κόμμα, τὸν ἐπηρέαζαν ἀποφασιστικὰ καὶ τὸν ὑποχρέωναν νὰ ταλαιπωρῆται σὲ μία συνεχῆ ἀναζήτηση γραμ-μῆς, ποὺ ἱκανοποιοῦσε πότε τὴν ἀριστερὰ καὶ πότε τὴν δεξιὰ πλευ-ρὰ τῆς παρατάξεως. Στὴν τελευ-ταία προεκλογικὴ ἐκστρατεία, ὁ Ντὲ Μαρτῖνο ἐπέβαλε τὴν δική του γραμμή: «Συμμετοχὴ τῶν κομμου-νιστῶν στὴν κυβέρνηση: τὸ προ-ηγούμενο σχῆμα τῆς κεντροαρι-στερᾶς, εἶναι πλέον νεκρό». Ἔτ-σι, πίστευε ὅτι θὰ δίνόταν μία ἐ-δα δυνατότητα γιὰ τὸ σοσιαλιστι-κὸ κόμμα νὰ παίξη τὸν ρόλο του μέσα σ' ἕνα διαφορετικὸ πολιτικὸ πλαίσιο κυβερνητικῆς συνεργασίας, τῶν χριστιανοδημοκρατῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν, ὅπου ἡ σοσιαλιστι-κὴ παρέμβασι θὰ συντελοῦσε, ὥ-στε νὰ λειανθοῦν οἱ βασικὲς δια-φωνίες τῶν δύο μεγάλων κομμά-των.

Ἐνεργῶντας ἔτσι, ὁ ντὲ Μαρ-τῖνο ἔλπιζε ὅτι θ' ἀπέφευγε τὴν διάσπασι τοῦ κόμματός του, ὅτι θὰ ἐτύγχανε ὑποστηρίξεως ἀπὸ τὴν μετριοπαθῆ ἀριστερὴ ἐκλογικὴ μᾶζα καὶ θὰ μποροῦσε στὸ τέλος νὰ συγκυβερνήση μὲ τοὺς κομμου-

ἦταν αὐτό: Ἐξαρτοῦσε ὅλες τὶς ἀποφάσεις τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμ-ματος, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρη τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα. Καὶ οἱ σύντροφοί του μέσα στὸ κόμμα τὸν κατηγόρησαν ὅτι συν-ταύτισε, κατὰ κάποιο τρόπο, τὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος μὲ ἐκείνη τῶν κομμουνιστῶν, ἐνῶ θὰ μπο-ροῦσε νὰ ἀκολουθήση μία γραμμὴ «διαφορετικῆς κατευθύνσεως, ἀλλὰ μέσα στὴν ἑνότητα».

Τώρα, μὲ τὴν παραίτησι τοῦ ντὲ Μαρτῖνο καὶ στενῶν συνεργα-τῶν του, τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα ἔχει μιὰ νέα ἡγεσία: ὁ νέος γενι-κὸς γραμματεύς, Μπεττίνο Κράξι, 41 ἐτῶν, οἰκονομολόγος καὶ συγ-γραφεὺς ἐνδέχεται νὰ ἐξασφαλίση τὴν ἑνότητα τοῦ κόμματος καὶ ἕνα νέο προσανατολισμό. Ἡ κυριώ-τερη δυσκολία, ὅμως — γράφει ὁ σχολιαστὴς τῆς «Παέζε—Σέρα», εἶναι ὅτι ἐχάθη τὸ παλαιὸ ὅπλο τῶν σοσιαλιστῶν, ὅτι αὐτοὶ ὑπό-σχονται σοσιαλισμὸ χωρὶς νὰ θί-ξουν τὴν ἀντιπροσωπευτικὴ δημο-κρατία, ποὺ ἐξασφαλίζει τὶς μέ-γιστες ἐλευθερίες στὸν πολίτη. Τώ-ρα, οἱ κομμουνισταὶ τοὺς ἀφαι-ροῦν ἀπὸ τὰ χέρια αὐτὸ τὸ ὅπλο. Ἴσως, οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἔπει-σαν ἀκόμα ὅλο τὸν κόσμο ὅτι εἶ-ναι εἰλικρινεῖς στὴν δήλωσι τῆς προσηλώσεως στὶς ἀρχὲς τῆς ἀντι-προσωπευτικῆς δημοκρατίας, ἀλ-λὰ ἔπεισαν ἀρκετοὺς καὶ ἀνέβα-σαν τὴ δύναμή τους κατὰ 10% τουλάχιστον. Αὐτὸ τὸ 10% τὸ ἀ-πόσπασαν ἀπὸ τὴν σοσιαλιστικὴ παράταξη. Πῶς θὰ μπορέση ἡ νέα ἡγεσία τῶν σοσιαλιστῶν νὰ ξανα-πάρη πίσω αὐτὸ τὸ ποσοστό, ποὺ ἦταν κάποτε «περιουσία» τους; Πολὺ δύσκολο. Θὰ πρέπει νὰ κάμη κάποιο βαρὺ λάθος ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ., γιὰ νὰ μπορέση τὸ σοσιά-λιστικὸ κόμμα νὰ γίνη αὐτὸ ποὺ ἔγινε τὸ κόμμα τοῦ Μιττεράν στὴ Γαλλία. Ἀλλά, ἀκόμα καὶ ἂν αὐ-τὸ τὸ λάθος γίνη, πάλι ἡ σοσιά-λιστικὴ παράταξη, πρέπει νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῆ. Καὶ γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση πρέπει νὰ

λική δημοκρατία, φορώντας Μπερλίγκουερ) νὰ

Ἕνα σωσσίβιο, παρακολουθεῖ τοὺς γονδολιέρηδες (Φανφάνι καὶ κωπηλατοῦν σὲ ἀντίθετη κατεύθυνσι ὁ καθένας τους...

τὶς ἐκλογὲς τῆς 20ης μία σοβαρὴ πόλωσις τοῦ κινδύνου νέας προσ-τὶς κάλπες, δὲν ἀπέμεινε ως μειοψηφίας ἀπὸ τοὺς ὄχι μὲ δύναμη ἀρκετή, σχηματίση κυβέρνηση. Τὸ στικὸ κόμμα ὑπέστη σο-ντα, πρὸς ὄφελος τῶν κομ-ν. Μόνο του δὲν ἔχει τό-νομη, ὅση θὰ ἐσχημάτιζε ρία μὲ τοὺς χριστιανοδη-ς ἢ μὲ τοὺς κομμουνιστάς.

Στὴν πραγματικότητα, ἀπὸ τὸ δὲν διακυβεύεται, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἐπίγνωση τῶν ἐπερχομένων σεων καὶ τὸ πλησίασμα τῶν δια-κινδύνων ἐπιβάλλουν στὴν Ἰταλία πολιτικὴ ζωὴ μιὰ ἀνάκωχη ποὺ μοιάζει μὲ ἠθάρχο. Πρόκειται γιὰ μιὰ δοκιμασία γιὰ τὸν κ. Ἀν-τρεότ-τι καὶ κρίνεται ἡ τύχη του σὰν πολιτικοῦ. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸν κ. Μπερλίνγκουερ καὶ γιὰ τοὺς σοσιαλιστές. Εἶναι γεγονός, ὅμως, ὅτι τὸ πείραμα τοῦ Ἀντρε-ότ-τι βρίσκεται στὸ ἔλεος τοῦ γε-νικοῦ γραμματέα τοῦ Ἰταλικοῦ Κ. Κ. Δὲν θὰ δικαιώση τὴ γραμμή-του παρὰ μόνον ἂν οἱ καιροὶ θὰ εἶναι ὁρατοὶ μέσα σὲ μία χρονι-κὴ προθεσμία ποὺ δὲν θὰ ἐπιδέ-χεται παρατάσεις. Τότε θὰ ἀκο-λουθήσει ἡ δεύτερη φάση τοῦ πει-ράματος, ἡ φάσι κατὰ τὴν ὁποία ἡ «ὑπὸ ὅρους» ἀποχὴ θὰ μετα-μορφωθῆ σὲ ὑποστήριξη χωρὶς σύμ-μετοχή. Καὶ αὐτό, μὲ τὴν ἀναμο-νὴ καὶ τῆς τυπικῆς εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν στὴν ἐξουσία. Αὐ-τὸς εἶναι ὁ λογικὸς δρόμος ποὺ θὰ πρέπει νὰ διανύση ὁ Ἀντρε-ότ-τι.

Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθήκες, θὰ χρειασθῆ νὰ καταβάλη τρομε-ρὲς προσπάθειες γιὰ νὰ καθησυ-χάση, τόσο στὴν Ἰταλία ὅσο καὶ τὸ ἐξωτερικό, ὅλους ἐκείνους ποὺ τοὺς τρομάζει μιὰ τέτοια προο-

τῆς κυβέρνησης Ἀντρεότ-τι θὰ ἐ-ξαρτηθῆ, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, τόσο ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις ποὺ θὰ δο-θοῦν στὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν καλὴ θέλησι τῶν κομμουνιστῶν.

Κατὰ τοὺς γαλλικοὺς πολιτι-κοὺς κύκλους, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φυ-σικὴ φθορὰ τῶν χριστιανοδημοκρα-τῶν, ἑνὸς κόμματος ποὺ κυβερνᾶ 30 χρόνια, ὑπεύθυνοι γιὰ τὸ ση-

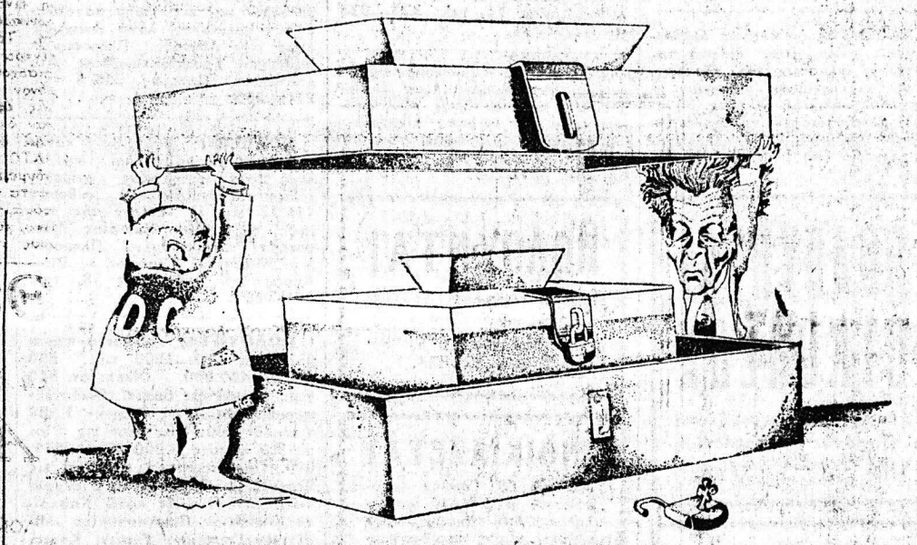

Οἱ χριστιανοδημοκράται καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ συνεργασθοῦν «κατὰ κάποιο τρόπο», ὅταν, ἀνοίγοντας τὶς κάλπες, εἶδαν μέσα... νέες κάλπες...

μερινὸ ἀδιέξοδο εἶναι σοσιαλι-σταὶ τοῦ Φραντζέσκο ντὲ Μαρτί-νο. Μὲ τὴν πολιτική τους, ποὺ ἦ-ταν πολιτικὴ οὐραγοῦ τῶν κομ-μουνιστῶν, στὴν οὐσία ἐπριμοδό-τησαν τὸ Κ.Κ. ἐνῶ ἂν εἶχαν ἀγω-νισθῆ γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὸ δι-κό τους πρόσωπο, ὡς κάτι τὸ διαφορετικό, ὅπως καὶ εἶναι, θὰ εἶχαν ἐνισχυθῆ μέχρι τοῦ σημείου νὰ σχηματίσουν κυβέρνησι κεντ-ροδεξιᾶς συνεργασίας.

Βεβαίως, αὐτὸ ποὺ ἔγινε μὲ τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα τῆς Ἰταλί-ας, δὲν εἶναι κάτι νέο. Εἶναι ἡ κλασσικὴ τραγωδία τῶν σοσιαλι-στῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ πρου-παθοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν ἀκε-ραιότητά τους ἀνάμεσα στὶς Συμ-πληγάδες τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν μετριοπαθῶν ἀστῶν. Αὐτὲς τὶς Συμπληγάδες σπάνια τὶς περ-νοῦν δίχως ἀπώλειες. Μόνο ὁ Μιτ-τεράν τὰ κατάφερε, ἀλλὰ αὐτὸς ἀκολούθησε διαφορετικὴ πορεία.

Πραγματικά, ὁ Μιττεράν ἔκαμε μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀνε-βάση τὴ δύναμη τοῦ κόμματός του καὶ ὕστερα, ἀπὸ θέσεως ἰσχύος, συνδέθηκε μὲ τοὺς κομμουνιστές. Πέτυχε στὸ πρῶτο, στὸ ἀνέβασμα δηλαδὴ τῶν σοσιαλιστῶν ἀπὸ τὴν ἐκμηδενιστικὴ πτῶση, καὶ ὕστερα ἐπέβαλε τοὺς ὅρους τῆς συνεργα-σίας ποὺ αὐτὸς ἤθελε! Τὸν ἀναγ-νώρισαν σὰν ἀρχηγὸ τῆς ἑνιαίας ἀριστερᾶς καὶ τὸν πρότειναν καὶ θὰ τὸν προτείνουν καὶ πάλι σὰν ὑποψήφιο πρόεδρο τῆς δημοκρατί-

νιστάς. Ἔλπιζε νὰ συγκεντρώση τὰ 13% τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ δὲν ἔφθασε οὔτε 10.

Ἐκ τῶν ὑστέρων προκύπτει ὅτι τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα καὶ ὁ ἀρ-χηγὸς του κ. Ντὲ Μαρτῖνο ἔκα-μαν λάθος, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἐπι-θεώρησι «Ἐυροπέο» καὶ ἡ ἐφημε-ρίδα «Παέζε Σέρα». Τὸ λάθος

ἑνωθῆ, ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη στὴν ἄλλη. Κάτω ἀπὸ μιὰ φωτισμένη καὶ τολμηρὴ ἡγεσία καὶ μὲ ἕνα πρόγραμμα σαφές, τολμηρὸ καὶ αὐτόνομο ὄχι ἑτερόφωτο».

Αὐτὴ εἶναι ἡ τραγῳδία τοῦ ἰ-ταλικοῦ σοσσιαλισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὸν κεντρικὸ πυρῆνα τῆς πο-λιτικῆς τραγωδίας τῆς Ἰταλίας.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ «Σ. ΙΓΛΕΣΗ»

ΡΙΝΘΟΥ 291 — ΤΗΛ. 272.730, 275.445, ΠΑΤΡΑΙ

ιουργοῦν αἱ ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους Σχολαὶ

ΟΓΙΣΤΩΝ

ποετοῦς φοιτήσεως. Ἐγγράφονται οἱ ἔχοντες ἀπαδει-κὸν τουλάχιστον Ε' Γυμνασίου.

ΕΛΕΧΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

τοὺς φοιτήσεως, διὰ τοὺς ἀπόφοίτους Γυμνασίου καὶ ετοὺς φοιτήσεως διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπόδεικτικὸν του-στον Γ' Γυμνασίου.

ΛΗΝΟΜΑΘΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

ποετοῦς φοιτήσεως. Ἐγγράφονται οἱ ἔχοντες ἀπο-τικὸν τουλάχιστον Ε' Γυμνασίου.

ΑΣΦΑΛΙΣΑΤΕ: Κρατικὸν Πτυχίον, σπουδαστικὸν εἰ-ήριον, κρατικὴν ἐπιχορήγησιν, ἀναβολὴν στρατεύσε-ι, ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν καὶ ὑποτροφίας.

AGHAIA TRAVEL AGENGY

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ - ΓΕΝ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΑ - ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΜΕ ΠΟΛΥΤΕΛΗ FERRY

F/B APPIA, EGNADIA, POSEIDONIA

MEDITERRANEAN SEA

F/B PATRIS, MEDITERRANEAN SKY,

OINOUSAI, CHRYSOVALANDOU

ΔΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΛ. 271-205

Διευθ. ΛΑΚΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΣ

Πληθαίνουν διαρκῶς στή Ρωσία τά ἰδιωτικά αὐτοκίνητα δυτικοῦ τύπου

ΔΥΣΦΟΡΕΙ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟ φαίνεται νὰ ξανασκέφτεται τώρα τὴν θέση τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἡ ξαφνικὴ ἄνοδος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτο-κινήτων ποὺ ἦταν φανερὴ τὰ τε-λευταῖα χρόνια ἐπιβραδύνεται.

Ἐρωτήματα ξαναγεννιοῦνται στὴν Μόσχα, ὅπως γινόταν στὴν διάρκεια τοῦ καθεστῶτος τοῦ Κρούστσεφ γιὰ τὴν θέση τῆς ἰ-διοκτησίας αὐτοκινήτων μέσα στὸ σοβιετικὸ σύστημα. Ἀκόμη καὶ τὸ Κρεμλίνο, ἔχει νὰ ἀντι-μετωπίση τὴν πίεση ποὺ ἀσκοῦν οἱ ἰδιοκτῆτες αὐτοκινήτων, γιατὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐλίτ ποὺ τὸ Κρεμλίνο χρειάζεται τὴν πο-λιτική τους νομιμότητα.

Ἡ μεγάλη ἄνοδος στὴν Σο-βιετικὴ παραγωγὴ αὐτοκινήτων ἄρχισε μετὰ τὴν πτώση τοῦ Κρούστσεφ, ποὺ ἐπέμενε ὅτι τὰ πολλὰ ταξὶ καὶ τὰ γραφεῖα ἐνοικιάσεως αὐτοκινήτων θὰ ταίριαζαν περισσότερο μὲ τὸν σοβιετικὸ τύπο ζωῆς ἀπ' ὅ,τι τὰ καπιταλιστικοῦ τύπου αὐτο-κίνητα ποὺ θὰ ἀνῆκαν σὲ ἰδιώ-τες.

ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Οἱ διάδοχοί του, ὅμως, εἶχαν ἀντίθετη ἄποψη. Ἐπιθυμοῦσαν σκληρότερη ἐργασία ἀπὸ τοὺς διευθυντὲς καὶ ἔτσι τοὺς ἔ-δοσαν σὰν ἀντάλλαγμα τὸ δι-καίωμα κατοχῆς ἰδιωτικοῦ αὐ-τοκινήτου. Τὸ ἴδιο δικαίωμα κέρ-δισε καὶ ἡ πολιτικὴ ἐλίτ τῆς Μόσχας ποὺ κυβερνᾶ τὴν χώρα, καὶ οἱ κρατικοὶ ἀξιωματοῦχοι στὶς πιὸ ἀπομακρυσμένες περι-οχές.

Ἦταν σωστό, ρώτησαν τὸν πρωθυπουργὸ κ. Κοσύγκιν με-τὰ τὴν πτώση τοῦ Κρούστσεφ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν χρησιμοποίη-ση τῶν αὐτοκινήτων στοὺς διευ-θυντὲς τῶν βιομηχανιῶν; Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπάντησε ὑπο-γράφοντας ἕνα συμβόλαιο μὲ τὴν Φίατ γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ μεγαλύτερου ἐργοστασίου αὐτοκινήτων στὴν Σοβιετικὴ Ἕ-νωση.

Ἀνάμεσα στὸ 1970 καὶ τὸ 1975, τὸ Σοβιετικὸ ἀπόθεμα αὐτοκινήτων σχεδὸν τριπλασιά-σθηκε, φθάνοντας τὸν περασμένο χρόνο στὰ 1.200.000 ἀπὸ τὶς 352.000 ποὺ ὑπῆρχαν στὶς ἀρχὲς τῆς χρονιᾶς. Στὴν διάρ-κεια ὅμως τοῦ πενταετοῦς σχε-δίου ποὺ ἰσχύει σήμερα καὶ λήγει τὸ 1980, ἡ παραγωγὴ αὐ-τοκινήτων θὰ αὐξάνεται τὸ πο-λὺ κατὰ 3% ἐτησίως. Πληροφο-ρίες ἀπὸ τὴν Μόσχα ἀναφέρουν ὅτι ἐνῶ οἱ ἐξαγωγὲς αὐτοκινή-των θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 35% στὰ πέντε αὐτὰ χρόνια, προφανῶς λιχότερα αὐτοκίνητα θὰ δοθοῦν στὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ στὸ μέλ-λον, ἀπ' ὅ,τι δίνονται σήμερα.

Μιὰ ἐκτεταμένη ἔρευνα γιὰ τὴν σοβιετικὴ θέση ἀπέναντι στὸ ἰδιωτικὸ αὐτοκίνητο, ποὺ δημοσιεύεται στὸ τελευταῖο τεῦ-χος τῆς «Ἐπιθεώρησης» τῆς ἐ-φημερίδας στὴν ὁποία δημοσι-εύονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν πάνω σὲ θέματα Ἀ-νατολῆς — Δύσης, ὑπολογίζε-ται ὅτι μέχρι τὸ 1980, ὁ ἀρι-θμὸς τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση θὰ εἶναι περίπου ἴσος μὲ τὸν ΗΠΑ τὸ 1920.

Στὸ συνέδριο ποὺ ἔγινε στὴν Μόσχα γιὰ νὰ συζητηθῆ τὸ μέλ-λον ἐμπειρογνώμονες ἔφεραν καὶ πάλι στὸ προσκήνιο τὴν κρουστ-σεφικὴ θεώρία γιὰ τὶς μαζικὲς ἐνοικιάσεις αὐτοκινήτων, ἐνῶ ἄλ-λοι ὑποστήριξαν τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία στὰ αὐτοκίνητα. Αὐ-τοὶ ποὺ ἐπιθυμοῦν λιγότερα αὐ-τοκίνητα, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ὡδήγησε τὲ «ἀτομιστικὰ καὶ ἀντικοινωνικὰ φαινόμενα» καὶ στὴν «αὔξηση τῶν προσωπικῶν διαφορῶν». Ἀλ-λὰ τὸ σημαντικώτερο κοινωνι-κοπολιτικὸ θέμα — ἡ προνομιού-χα δηλαδὴ θέση αὐτῶν ποὺ ἐ-πιτρέπεται νὰ ἔχουν δικά τους αὐτοκίνητα — δὲν ἀναφέρθηκε κατὰ τὴν δημοσίευση τῶν συμπε-ρασμάτων τῆς διασκέψεως στὴν σοβιετικὴ ἐπιθεώρηση «κοινωνιο-λογίας».

Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ πῆραν μέρος στὸ συνέδριο μίλησε γιὰ τὶς Δυτικὲς προειδοποιήσεις περὶ ἀνανεώσεως τῆς ταξικῆς διαμάχης ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν αὐτοκίνητα, καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔχουν. Ἕνας ἄλλος μίλησε γιὰ τὸν παράγον-τα γόητρου ποὺ συνοδεύει τὴν ἰδιοκτησία αὐτοκινήτου στὴν Δύση καὶ ἀνέφερε ὅτι παρόμοια προβλήματα μπορεῖ νὰ προκύ-ψουν μὲ τὴν κατοχὴ ἑνὸς αὐτο-κινήτου καὶ στὴν Σοβιετικὴ Ἕ-νωση, ἂν καὶ τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἡ κατοχὴ αὐτοκινήτου φαίνεται νὰ δίνη μεγαλύτερο γόητρο στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση παρὰ στὴν Δύση.

Ἀλλὰ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ κοινωνιολόγοι ποὺ προειδοποιήθηκαν νὰ κρατηθοῦν μακρὰ ἀπὸ τὰ ἐκρηκτικὰ πολι-τικὰ θέματα, εἶναι ἀναγκασμέ-νοι νὰ χειρισθοῦν τὸ θέμα μὲ μεγάλη λεπτότητα, μερικοὶ ἀ-πὸ τοὺς διευθυντὲς τῆς βιομηχα-νίας αἰσθάνονται στὴν πραγμα-τικότητα λιγώτερο περιορισμέ-νοι.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους τοῦ ἐργοστασίου αὐτοκινήτων «Βόλγα» ποὺ κατασκευάζει τὰ Σοβιετικὰ Φίατ δήλωσε, τὸν πε-ρασμένο χρόνο στὴν ἐφημερίδα τῆς Μόσχας «Οἰκονομία καὶ Ὀργάνωση τῆς Βιομηχανικῆς Παραγωγῆς», ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση θὰ πρέπει νὰ ἐπιτρέψη τὴν πώληση αὐτοκινήτων μὲ δό-σεις, γιατὶ μόνο αὐτοὶ ποὺ παίρνουν μεγάλους μισθοὺς — δηλαδὴ τὰ μέλη τῆς σοβιετικῆς ἐλίτ — μποροῦν νὰ διαθέσουν μετρητὰ γιὰ νὰ ἀγοράσουν αὐ-τοκίνητο.

Μὲ τὶς δηλώσεις του αὐτὲς φαίνεται ὅτι ἐνδιαφέρονταν περ-ισσότερο γιὰ τὴν οἰκονομία παρὰ γιὰ τὴν κοινωνικὴ δικαιο-σύνη. Τὸ ἐργοστάσιο «Βόλγα», ποὺ εἶναι ἤδη τὸ μεγαλύτερο στὴν χώρα, ἔχει ἀρκετὸ δυνα-μικὸ γιὰ νὰ ἐπεκταθῆ, «ἀλλὰ ἡ κυβέρνηση δὲν προωθεῖ τὴν κα-τασκευὴ ἐπιβατικῶν αὐτοκινή-των», εἶπε πρόσφατα ὁ διευθυν-τὴς τοῦ ἐργοστασίου σὲ ἕνα δυτικὸ ἀνταποκριτή.

Ἕνα μάθημα ποὺ ἔχει μάθη ἡ Μόσχα εἶναι ὅτι ἡ αἰφνιδία ἐ-πέκταση τῆς κατασκευῆς αὐ-τοκινήτων χωρὶς κατάλληλη ἀ-νάπτυξη τῶν γκαράζ καὶ τῶν δρόμων, δημιουργεῖ νέα προβλή-ματα. Ὁ νέος ἰδιοκτήτης αὐ-τοκινήτου μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπε-ρήφανος γιὰ τὸ αὐτοκίνητό του ἀλλὰ ἕνα δημοσίευμα σὲ ἐμ-πορικὴ ἐφημερίδα τῆς Μόσχας τὸν περασμένο χρόνο ἀνέφερε ὅτι περίπου οἱ μισοὶ κάτοχοι ἰ-διωτικῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἀ-ναγκασμένοι νὰ ἀγοράζουν ἀγ-ταλλακτικὰ στὴν μαύρη ἀγορά. Καὶ μιὰ ἀκόμη πληροφορία στὴν «Ἐπιθεώρηση Κοινωνιολο-γίας» προσθέτει ὅτι τὴν ἄνοιξη τὸ 70% τῶν δρόμων τῆς χώρας θὰ ἔπρεπε νὰ κλείσουν καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται σ' αὐτοὺς ἡ κυκλοφορία λόγω τῆς διαβρώσε-ως ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὴν λάσπη.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση θὰ πρέπει νὰ περάσουν πολλὰ χρό-νια γιὰ νὰ μπῆ στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκινήτου, ἂν στὴν πραγμα-τικότητα κατευθυνθῆ πρὸς τὸν δρόμο αὐτό. Ἡ Μόσχα γνωρί-ζει σίγουρα τὸ ἀντίτιμο ποὺ πληρώνει ἡ Δύση γιὰ τὴν γρή-γορη αὔξηση τῆς παραγωγῆς ἰ-διωτικῶν αὐτοκινήτων, καὶ ἀ-νησυχεῖ γιὰ νὰ προλάβη τὰ ἴ-δια στὸ ἐσωτερικό της.

Γιὰ νὰ μειωθῆ ὅμως, ἡ ἐξά-πλωση τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινή-των στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση θὰ πρέπει νὰ μειωθῆ καὶ ἡ χρησι-μοποίησή τους ἀπὸ τὴν ἐλίτ ποὺ ἡ φανερὴ κατανάλωσή της στὸ εἶδος αὐτὸ ὁδηγεῖ καὶ σὲ κοινωνικὴ ἔνταση καὶ μπορεῖ νὰ προκαλέση πολιτικὰ προ-βλήματα. Ἡ δυσαρέσκεια τῶν μὴ προνομιούχων ἐκφράζεται ἤδη μὲ τὰ σκεπασμένα λάστιχα καὶ τὰ συνθήματα ποὺ βρί-σκονται πολλὲς φορὲς χαραγμέ-να πάνω σὲ παρκαρισμένα αὐ-τοκίνητα στοὺς συνοικιακοὺς δρόμους τῆς Μόσχας, ὅπως γί-νεται στὴν πραγματικότητα, καὶ σὲ διάφορα Δυτικὰ κέντρα φα-νερῆς κατανάλωσης.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

KARAGEORGIS CHANDRIS LINES

ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ FERRY—BOATS

F/B «MEDITERRANEAN SEA»

F/B «MEDITERRANEAN SKY»

F/B «PATRIS»

Ταχύτητος 17,5 μιλλίων πλήρως κλιματιζόμενα, μιᾶς θέσεως, μὲ πολυτελεῖς καμπίνες, πισίνας καὶ ἄπαντα